

SZAKDOLGOZAT MŰLEÍRÁS

Czifra Panna

2024

Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem

Kaposvári Campus

Rippl-Rónai művészeti intézet neve

Képi ábrázolás alapképzési szak

Komfortzóna kiterjesztése az egyetemi élettérben

Belső konzulens: dr. Jancsikityné Lieber Erzsébet

DLA, egyetemi docens

**Belső konzulens
intézete/tanszéke:** Vizuális Tanszék

Készítette: **Czifra Panna**

FIKD8V

Nappali tagozat

Kaposvár

2024

„Ha kilépsz a komfortzónádból, máris elindultál az emlékgyártás útján.”

Meik Wiking

Tartalomjegyzék

1. Bevezetés	3
2. Előzmények.....	4
3. Komfortzóna.....	8
4. Korábbi munkáim általi inspirációk.....	9
5. Művészeti inspirációk	10
5.1 Asszemblázs.....	10
5.2 Tájkép	11
6. Koncepció.....	13
7. Munkanapló.....	14
7.1 Vázlatok, elvetett ötletek, végső tervek	14
7.2 Fázisok	16
8. Elkészült képek	20
9. Összegzés.....	22
10.Köszönetnyilvánítás	23
11.Irodalomjegyzék.....	24
12.Hivatkozások	25
13.Képjegyzék.....	26
14.Tartalmi kivonat	28
15.Nyilatkozatok.....	29

1. Bevezetés

2021-ben kezdtem meg a tanulmányaimat a Magyar Agrár és Élettudományi Egyetem Rippl-Rónai Művészeti Intézetének Képi Ábrázolás szakán, a kaposvári Campuson.

Sokat gondolkodtam azon, hogy a diplomamunkámon belül milyen témával tudnám bemutatni az eddig elsajátított tudásomat és kifejezni egyéniségemet. Végül a komfortzóna kiterjesztésével átélt élményeimnek a bemutatása mellett döntöttem.

Az egyetemista éveim életem egyik legmeghatározóbb időszaka. Elkezdtem kilépni a komfortzónámból, folyamatosan feszegetem a határait, újabbnál újabb dolgokat próbálok ki. Ezek az új tapasztalatok hozzásegítenek önmagam megismeréséhez. Elkezdtem nyitni új kapcsolatok felé, és máris tartós barátságok szövődtek, melyek által még jobban kinyílt előttem a világ.

Éppen ezért szeretném a diplomamunkámban ezeket a főbb helyszíneket, élettereket megjeleníteni képsorozat formájában.

Már kisgyerekkorom óta gyűjtöm az érdekes textúrájú anyagokat, textileket, tárgyakat stb. Ezekhez a legkülönbélebb tárgyakhoz azonban olykor helyek, emlékek kötődnek. Valahogy az évek folyamán mindig úgy gondoltam ezekre a tárgyakra, hogy be fogom építeni a művészetembe, ezzel is megosztva másokkal az élményeimet.

A képsorozatomban így, ezen a vonalon maradva olyan anyagokat, tárgyakat helyeznék el a műben, ami az expresszív megfestett helyszínt egy számomra kedves emlékekkel egészíti ki. Ez a nézőnek egy megkomponált, egész képpé áll össze. Szeretném, ha a vegyestechnikával készült műveimmel elkalauzolhatnám a nézőket az általam fontos helyszínekre, és ezzel egyfajta érzést tudnék átadni velük.

A munkámmal arra buzdítanám a szemlélőket, hogy szintén merjenek kilépni a komfortzónájukból, a rutinszerű szürke hétköznapijaikból, mert sosem tudhatjuk, milyen új lehetőségeik nyílnak.

2. Előzmények

Már gyerekkoromban is fontos volt számomra a minőségi idő. Általánosiskolásként még eléggé a komfortzónámon belül mozogtam, nem adódtak olyan helyzetek, melyek igazán kiszakítottak volna ebből a kényelmi állapotból. Az iskola majdnem a lakásunk mellett volt, annyira közel, hogy ráláthattam az ablakomból. Mindennap mellette mentünk el biciklivel a testvéreimmel. Sok diáktársunkkal ellentétben még utaznunk sem kellett, hanem csak átsétáltunk. Ez szintén egy kényelmes helyzet volt számunkra egészen a hetedik osztály végéig. Ez időben történt, hogy a szüleim elváltak, az édesanyám pedig újrահázasodott, és Miskolcra Ongára költöztünk. Ez kellően kizökkentett a nyugalmi állapotból egyenest a kockázatzónába. Hozzá kellett szoknunk a napi szintű utazáshoz, bebusozni Miskolcra, majd itt még tovább villamossal az iskoláig. Ez a hirtelen környezetváltozás váratlanul ért minket, a kisöcsémet és engem is. Idő kellett, míg hozzászoktam a napi szintű utazáshoz, viszont teljes mértékben megérte, mivel a helyet rögtön az otthonomnak éreztem. Magával ragadott az ongai tavak látványa, valamint, hogy bérházak sora helyett csak családiházak álltak. Már az első perctől fogva az a nyugalom és idill, amit ezen a helyen tapasztaltam, nagyon sokat segített az életszemléletem és művészetem alakulásában.

Az Édesapám először Miskolcon maradt, majd mikor gimnazista lettem, Svájcba költözött az új családjával. Ezt követően Édesapám segítségével kiutazhattam hozzájuk néhány hétre. Az út nagy hatással volt rám, és hatalmas élményekkel lettem gazdagabb, például eljutottam Olaszországba is, ahol megpillantottam először a tengert. A szállásunk Észak-Olaszországban, Gradoban volt, de átutaztunk Velencébe és Triesztbe is. A nyaralás alatt próbáltam minél több helyet felfedezni, elmenni a különböző látványosságokhoz, melyekről már művészettörténet óráimon is hallottam.

Fontosnak tartottam már kisgyerekkorom óta azt, hogy tárgyakat, növényeket, éttermek, kávézók stb. szalvétáit, blokkjait, bármilyen apróbb dolgot gyűjtsek azokról a helyszínekről, ahol jártam. Ha ki szeretnék szakadni a valóságból, nem feltétlenül kell egy könyv, hogy máshova kerüljek. Elég, ha rápillantok egy tárgyra a múltból. Egyből érzem, hallom és magam előtt látom az emlékeket. Olaszországból is számos apróbb kincssel tértem haza, mint például a parton felszedett kagylóval, mely mindig emlékeztet arra, hogy milyen volt gondtalanul sétálni a tengernél. Velencében a helyi kávézókból és cukrászdákból, amit a barangolásaim során fedeztem fel, szalvétákat és cukorpapírokat gyűjtöttem össze. Svájcban pedig, amikor kirándulni mentem, kaptam a helyen egy kis összehajtható térképet, melyet

szintén elraktam emlékebe. Az évek elteltével, édesanyámmal, nevelőapámmal és három öcsémmel kialakult egy családi szokásunk, hogy minden nyáron leutazunk a Balatonra. Egy héten keresztül mindig új helyeket fedezünk fel, ahonnan a mai napig kis apróságokkal térek haza.

A gimnáziumi éveim alatt szintén nem kellett még hosszabb utakat megtennem. Továbbra is otthonról jártam be az iskolába, így a kollégiumi légkört sem tapasztaltam meg. A társadalmi kapcsolatok és a tanulmányaim terén itt is kiterjesztettem a komfortzónámat, hiszen nemcsak újabb ismeretségek születtek, de a művészet terén is szélesedett a látásmódom. 2020-ban a korona vírus megjelenésével és az akkori szabályozások miatt sokunk visszaesett a kényelmi szférába. Így egy nagy változás volt számomra, mikor felvételt nyertem a kaposvári Rippl-Rónai Művészeti Intézetbe, hiszen ez egy öt órás vonatútra van Miskolctól. Tehát egyértelmű volt, hogy kollégiumba kell költözni. Őszintén szólva az elején aggódtam, hogyan is fogom tudni kezelni a helyzetet, viszont próbáltam minél pozitívabban gondolkodni és elengedni a félelmeimet, ugyanis hajlamos vagyok a túlgondolásra. A kapcsolatok építése is nehézkes volt még a gimnáziumban, mivel kissé bizalmatlan voltam az emberekkel szemben, így nem is alakultak ki még itt annyira tartós barátságok. Viszont mikor elindultam ide az egyetemre, eldöntöttem, hogy ezen változtatok és kilépek a komfortzónámból, megpróbálok minél több személlyel megismerkedni, megadni a lehetőséget a szoros kapcsolatok kialakulására. Észrevettem, hogy ha merünk lépni a félelmeink ellenére is, olykor egészen jó dolgok születhetnek belőle. Számomra egy nagyon összetartó, öt fős baráti társaság alakult ki.

Ahogy korábban említettem, a kollégiumi légkör számomra még ismeretlen volt, ezért kezdetben eléggé a komfortzónámon kívül esett a közös mosdók, konyhák használata, az állandó jövés-menés és az, hogy egy kis szobán hárman osztozunk. Viszont próbáltam azon lenni, hogy minél kényelmesebbek legyenek ezek a helyzetek. Már az otthonomban is szerettem dekorálni, így itt sem volt kérdés, hogy miként tegyem még komfortosabbá a helyet. A szobatársaimmal, barátnőimmal egyfajta kellemes légkört teremtettünk meg a mindennapokban, valamint folyamatosan segítenek, és ötletekkel látnak el. Mindig tanulok valami újat, legyen szó akár egy receptről, amit előtte nem ismertem, és azóta az egyik kedvencemmé vált.

Még a gimnáziumi évek alatt két kisöccsel gazdagodott a családom. Nagyon erős kötelék alakult ki köztünk, ezért elég nehéz volt kezdetben elszakadni tőlük, de a későbbiekben

erre is megtaláltam a megoldást. Haza ugyan nem tudok utazni minden hétvégén, de telefonon, videó hívásban mindig tartom velük a kapcsolatot.

A hosszú vonatutak alatt olykor kialakuló problémák megoldása, hogy csak magamra számíthattam az adott szituációban, szintén tovább növelte a megoldóképességemet. Ezek az apróbb dolgok is fontos szerepet játszottak a fejlődésben, hiszen bármikor adódhatnak kellemetlenségek az életben, amelyeket tudni kell kezelni. Tehát az, hogy ide felvételt nyertem, és távolabb kerültem az otthonomtól, segített csak igazán a felnőtté válásban. Hiszen a céljaink és fejlődésünk érdekében elkerülhetetlen a kockázatvállalás, a komfortzónánk kiterjesztése.

Tanulmányaimban is próbálok minél inkább kilépni a kényelmes, megszokott helyzetekből és minél több új technikát elsajátítani. Stílusos gyakorlatok órán különböző anyagokkal kezdtem el kísérletezni, hogy miként építem bele ezeket a műveimbe, festészetben pedig az olajfesték használata volt új számomra. A negyedik félévben felvettem a kísérleti fotográfia órát, ahol szintén új technikákkal ismerkedhettem meg, mint a cianotípiá vagy az akril transzfer. Ezeket a technikákat a mai napig alkalmazom a különböző alkotásaimnál.

Az egyetemen megismert barátnőim az ország különböző pontjain laknak, így közös programoknak nagyobb utazásokat terveztünk az ország különböző helyszíneire. Ilyen volt például, amikor több napra leutaztunk vonattal Szentmártonkátára egy vadászházba. Meglepetésként ért minket, hogy egy lovaskocsival tehettük meg a házig az utat, majd egy vicces vadászavatásra is meginvitáltak minket. Volt, hogy az egyik barátnőnk látogattuk meg Szigetváron, ahol körbevezetett minket a városban. Elvitt minket a Magyar-Török Barátság Parkhoz és a Zrínyi- vár Keleti tavához. Augusztusban egy nagyobb fesztiválon vettünk részt, amely számomra szintén egy nagy lépésnek számított, mivel előtte nem igazán vettem részt ilyen rendezvényen, de rengeteg élménnyel gazdagodtam általa. Az egyik barátnőmnél Nyergesújfalun szálltunk meg, így nemcsak a várost, hanem a barátnőm által bemutatott új embereket is megismerhettem. Október elején egy hirtelen ötlettől vezérelve kocsiba ültünk, és elmentünk a Kaposvár közelében lévő Zselici Csillagparkba. A kilátóból lenyűgöző látvány nyílt a parkra és a tájra. Nagyon jó érzés volt, hogy néhány órára kiszakadhattunk a zajos városból. A hónap végén pedig egy hosszabb kirándulást szerveztünk Ongára, Kabára és Debrecenbe. Kaposvárról indultunk el két kocsival. Mivel ritkán tudok hazajutni Ongára, jó érzés volt egy kicsit a családommal lenni és a barátnőimet bemutatni nekik. Jó érzéssel töltött el, hogy megismerhették a lányok a családomat és az otthonomat. Másnap tovább indultunk Kabára, ahol a társaságunkban lévő egyik lány lakik. Egy közös vacsora után megismerhettem

én is a családját. Ezután döntöttük el, hogy egy karaoke esttel zárjuk a napot. Ez nagyon jól sikerült, mivel kellőképp kiléptünk a komfortzónánkból. Debrecenbe vonattal utaztunk be, ahol a barátnőnk elvitt minket azokra a kedvelt helyekre, melyeken sokszor megfordult a gimnáziumi évei alatt. Felfedeztük a várost és többek között megcsodáltuk a Debreceni Református Nagytemplomot és a város makettjét. A rákövetkező nap elindultunk vissza Kaposvárra, viszont egy hirtelen jött változás miatt úgy döntöttünk, hogy teszünk egy kisebb kitérőt Balatonakarattyára. Megcsodálhattuk a helyi látványosságot, a Magaspartot, amin végig sétálhattunk és megtekinthettük a Balatonra nyíló pazar kilátást.

Ezeknek az utazásoknak a révén csak még jobban megbizonyosodtam, hogy az új dolgokhoz az életünkben pozitívan kell hozzá állnunk, és meg kell ragadnunk minden lehetőséget. Sose tudhatja az ember, hol köthet ki, és milyen ismeretségekre tehet szert.

3. Komfortzóna

A komfortzónánkból való kilépés és annak kiterjesztése elkerülhetetlen a fejlődésünk érdekében, és a mindennapjaink szerves részét képezi. Számos pszichológus, életvezetési tanácsadót foglalkoztat ez a téma, valamint motivációs előadók, személyes fejlődéssel foglalkozó könyvek és blogok is gyakran taglalják ennek fontosságát. Judith M. Bardwick¹ amerikai pszichológus, író és vezetési tanácsadó 1991-es *Veszély a komfortzónában* című munkájában alkotta meg a "komfortzóna" kifejezést. Mikor biztonságban és kényelmesen érezzük magunkat, akkor mondhatjuk, hogy a komfortzónánkon belül mozgunk. Ezek a helyzetek, állapotok azok például, mikor otthon, a családjunk körében vagyunk vagy bármilyen rutinszerű tevékenységeinket végezzük. Mikor kilépünk belőle, először az úgynevezett kockázatzónában vagy másnéven félelem zónában kötünk ki.² Itt különböző kihívásokkal, problémákkal találjuk szemben magunkat, melyek újdonságuk vagy nehézségük miatt szorongást vagy bizonytalanságot idézhetnek elő bennünk. Ezek a helyzetek lehetnek felvételik, vizsgák, állásinterjúk, költözések, stb. Azonban a félelem zónájának átlépése lehetőséget ad a személyes fejlődésre, tanulásra és tapasztalatszerzésre. Fontos viszont, hogy megtaláljuk az egyensúlyt az újdonságok és a biztonság között.

A művészet világában szintén fontos, hogy olykor kilépjünk és kiterjesszük komfortzónánkat. Mindig nyitottnak kell lennünk az új lehetőségekre, újításokra, kihívásokra és minél több készség elsajátítására, hiszen ez által is fejlődünk, növeljük kreativitásunkat és tudásunkat. Tehát ne ragadjunk le egyetlen stílus vagy technika mellett, kísérletezzünk az ízlésünk határain túl.³

¹[How to Leave your Comfort Zone and Enter your 'Growth Zone' \(positivepsychology.com\)](https://www.positivepsychology.com/how-to-leave-your-comfort-zone-and-enter-your-growth-zone/)

²[01_Litvkina-Zolczer_Onfejlesztés_PRESS.pdf](#)

³ Rick Rubin (2023): *A kreatív folyamat-Az alkotás mint életmód*. Budapest, XXI. Század Kiadó, 207. oldal

4. Korábbi munkáim általi inspirációk

A korábban készült munkáimból is számos ihletet merítettem a diplomamunkámhoz. Például az expresszíven, lendületesen megfestetett belső teres festményemből, ahol nagy hangsúlyt fektettem a színekre. Szintén nagy inspirációkként szolgáltak a stiláris gyakorlatok órán készült munkáim is, melyeknél különböző anyagokkal kísérleteztem. Korábban már megismerkedtem az asszemblázs technikával. Egy szimpla, fehér és régi órát vettem alapul. Ezt lefestettem aranszínű akrillal, majd elkezdtem kutatni, hogy milyen anyagokat és tárgyakat helyezzek rá. Végül egy régi nyakláncot szedtem szét, melyen különböző méretű fekete fém pillangók voltak. Mielőtt rá applikáltam volna, kissé meghajlítottam őket, hogy minél inkább azt az érzést keltsék, mintha épp most szálltak volna rá az órára. Ezekon kívül még három kartont is ráhelyeztem, amiket az újonnan vásárolt zokniknak a belsejében találtam. Ezeket a kartonokat a megfestésük után az óra háta mögé ragasztottam fel, amivel még jobban kiemeltem a pillangókat az óra felső jobb szélén.

1. ábra Enteriőr, saját

2. ábra Festék/anyag kísérlet, saját

3. ábra Festék/anyag kísérlet 2, saját

4. ábra Geometrikus absztrakt kísérlet, saját

5. ábra Anyag kísérlet, saját

6. ábra Assemblage/Idő és változás, saját

5. Művészeti inspirációk

7. ábra Pablo Picasso – Glass and Bottle of Suze

Diplomamunkám tervezésénél tanulmányoztam a kollázs és asszemblázs műfaját. A 20. századtól jelen lévő kollázsművészet első nagy képviselője Georges Braque volt, de számos művészt foglalkoztatott még a technika, köztük Pablo Picassot is. A kubizmus irányzatán belül jelent meg először és ennek a szintetikus korszakában terjedt el az alkalmazása. Kezdetben napilapok főcímeiből és plakátokból kivágott betűket és számokat vittek fel a művekre. Picasso a későbbiekben különböző talált vagy megtartott anyagokat is beleapplikált képeibe, mint például belépőjegyek, palack, gyufa, cigaretta, szivar és dohányzacskó címkéket, nyomtatványokat és textilmaradványokat.⁴

5.1 Asszemblázs

8. ábra Robert Rauschenberg - Reservoir

Kurt Schwitters dadaista művész egész életműve a kollázsokra, asszemblázsokra épült. Robert Rauschenberg, amerikai festő pedig körülbelül az ötvenes évek második felétől kezdi alkalmazni az asszemblázst. Itt a kollázshoz hasonlóan talált tárgyakat használnak fel, azonban ezek inkább olyan anyagok, melyek akár természetesek, akár mesterségesek, de mindenképp háromdimenziósak, térbeliek. Lehetnek például kagylók, kövek vagy akár régi karkötők, láncok, játékok, stb. Tehát legtöbbször a Junk kultúra szemét terméke és a hétköznapi

⁴ Forgács Éva (1976): *Kollázs és montázs (Műhelytitkok)*. Budapest, Corvina kiadó, 12. oldal

használati tárgyak elegye.⁵ Viszont mikor ezek a tárgyak rákerülnek a műre, külön elveszítik eredeti funkciójukat, és együtt teremtik meg az új mű kompozícióját és jelentésegyüttesét.

Saját munkámnál ezek a tárgyak a megfestett helyszínekkel, az épületek, a tájak és a szobabelsők együtt teremtik meg a mű formavilágát. A felhasznált anyagok és tárgyak eredeti mivolta tehát a néző számára közelebből vizsgálva válik kivehetővé. Mint például a második vásznamon szereplő vasútállomás részletnél, ahol a kijelző talpázatát festettem meg, viszont magát a vetítőt vonatjegyek bele applikálásával helyettesítettem, így a festett részekkel áll össze a kép egy egésszé és kap egy új jelentést.

5.2 Tájkép

Inspirálódtam abból is, hogy egyes művészek miként dolgozták fel egy-egy kedvelt helyszínüket, tájukat a műalkotásaikban. Sok esetben a tájkép tükrözi a természethez és helyhez fűződő kapcsolatunkat, így mélyebb mondanivalót kifejezve. A különböző természeti elemek, folyók, fák, stb., valamint az épületek és az emberi alakok adják a mű témáját, míg a fény és tónusviszonyok a kompozíció fókuszait adhatják, emellett pedig a kép hangulatát is befolyásolhatják. A nézőpont pedig arra szolgál, hogy a néző azonosulni tudjon a képben ábrázolt helyzettel vagy érzésekkel. A kompozíció segítségével a művész kiemelheti a kép fontos részleteit, és irányíthatja a néző figyelmét.

9. ábra Claude Monet – A Saint-Lazare pályaudvar

Claude Monet a 19. századi impresszionista művészeti mozgalom egyik nagy alakjaként az érzékeléseit, élményit akarta átadni képein, a fény, a szín és a mozgás hatását hangsúlyozva. Témái közt szerepeltek az adott kor felkapott, sokat látogatott helyszínei, valamint azok, amik mozgásra, helyváltoztatásra utalnak időt érzékeltetve, például egy pályaudvar és a benne lévő vonatok (A *Saint-Lazare*

⁵ L. Menyhért László (2006): *Képzőművészeti irányzatok a XX. század második felében*. Budapest, Urbis Könyvkiadó, 37. oldal

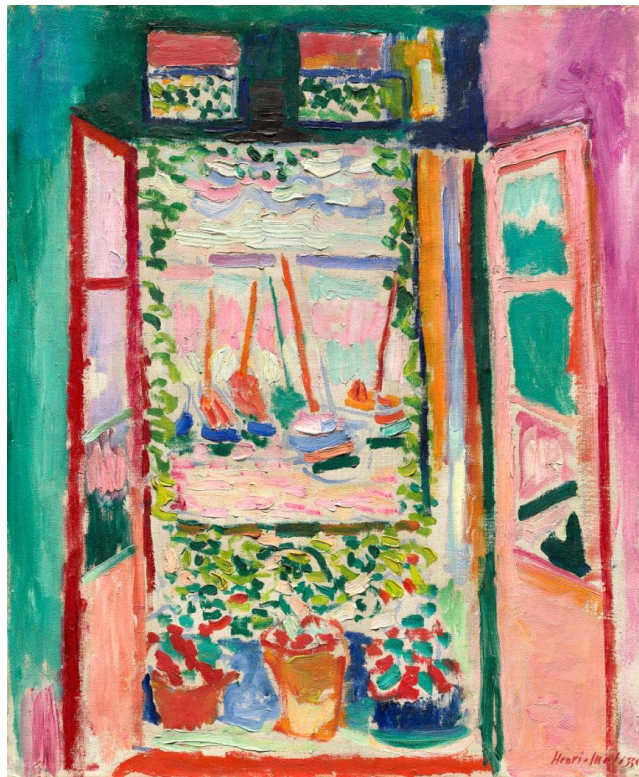
pályaudvar, 1877).⁶ Továbbá a későbbiekben a saját birtokán létrehozott kertjének festésében lelte örömét.

10. ábra Bernátth Aurél - Reggel

A magyar művészek közül Bernátth Aurélt emelném ki, ezen belül a *Reggel* (*Ablak*) című festményét. Az európai festészet történetében is többeknek, pl. Henri Matisse-nak is témája volt nem egyszer a szobabelsőtől a külső térre nyíló ablak. A Magyar Nemzeti Galériában található Bernátth mű már fiatalabb koromban is nagy hatással volt rám, de miután elsajátítottam a festészeti alapokat, így teljesen más szemszögből látom ennek a képnek a lényegét. A

diplomamunkám első és utolsó vásznának megtervezésénél is ez a festmény volt a kiindulópontom. Ennek hatására helyeztem el ablakokat a műben. Tanulmányoztam, hogy miként osztja két részre a képét a nyitott ablak elhelyezésével és a hideg meleg színekkel.

11. ábra Henri Matisse – Open Window, Collioure

⁶ Nicole Tuffelli (2001): *A XIX. század művészete 1848-1905*. Budapest, Helikon Kiadó, 50-51. oldal

6. Koncepció

Diplomamunkámat három vásznon képzeltem el. Az első és utolsó képnél 50×70-es, míg a középsőnél 70×140-es vászonméretben gondolkoztam, ezzel a méretkülönbséggel is utalva a komfortzóna kiterjesztésére, valamint jelképezve a múltat, jelent és jövőt. Így az elsőn jeleníteném meg az otthonomat, hiszen ez volt számomra a kiindulási pont. A szobám nyitott ablak felőli részének belső tere jelenik meg rajta. Ezzel az egyszerre nyílt, de mégis zárt elrendezéssel jelképezném, hogy ugyan már az egyetem előtti éveimben is elkezdtem kiterjeszteni a komfortzónámat, mégis valamilyen szinten az otthonom által nyújtott biztonságos kereten belül maradtam. Ezért a nyitott ablakon megjelenő tükröződés is szimbolizálja, hogy nyitni kell az új dolgok felé és be kell engednünk őket az életünkbe. A képen az itteni személyes tárgyaim is helyet kaptak festés, kollázs és asszemblázs technikával létrehozva.

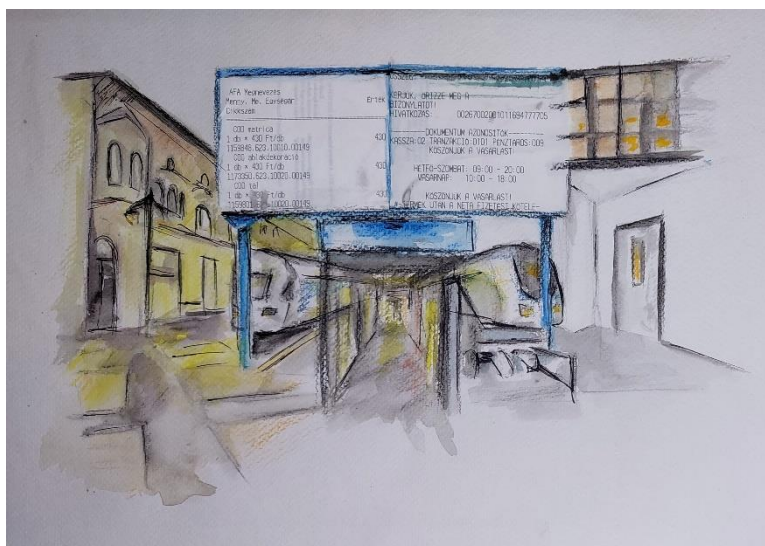
A választott vászon méretéből is adódóan a második kép lesz a központi része a munkámnak. Ez utal a jelenre, az egyetemen eltöltött éveimre és azokra a helyszínekre, melyek által leginkább elkezdtem kiterjeszteni a komfortzónámat. Ilyen helyszín például: a Keleti pályaudvar, az egyetemi és kollégiumi környezet, Kaposvár főbb színterei, valamint azok a helyek, ahova már a barátnőimmal jutottam el. Ezt a festményt is különböző anyagokkal fogom kiegészíteni. Például vonatjegyekből fogom létrehozni vasúti kijelzőt, Kaposvár főutcájának egy részénél pedig blokkokat fogok bele applikálni a műbe.

A harmadik képen egy vonat belső terét ábrázolom. A festmény bal oldalán jelenik meg az ülés és a függöny, a mű jobb oldalának nagyobb felületén pedig a képen kifutó ablak, melyen át a tájat elmosódva festettem meg. A mozdony mozgásban van szimbolikusan utalva arra, hogy az út nem áll meg az életünk során, mindig lesz olyan helyzet, amikor elkerülhetetlen a komfortzónánk kiterjesztése. Továbbá ebbe is fogok különböző anyagokat beleépíteni, viszont itt ezek a másik kettővel ellentétben nem kifejezetten a helyre fognak utalni.

7.Munkanapló

7.1 Vázlatok, elvetett ötletek, végső tervek

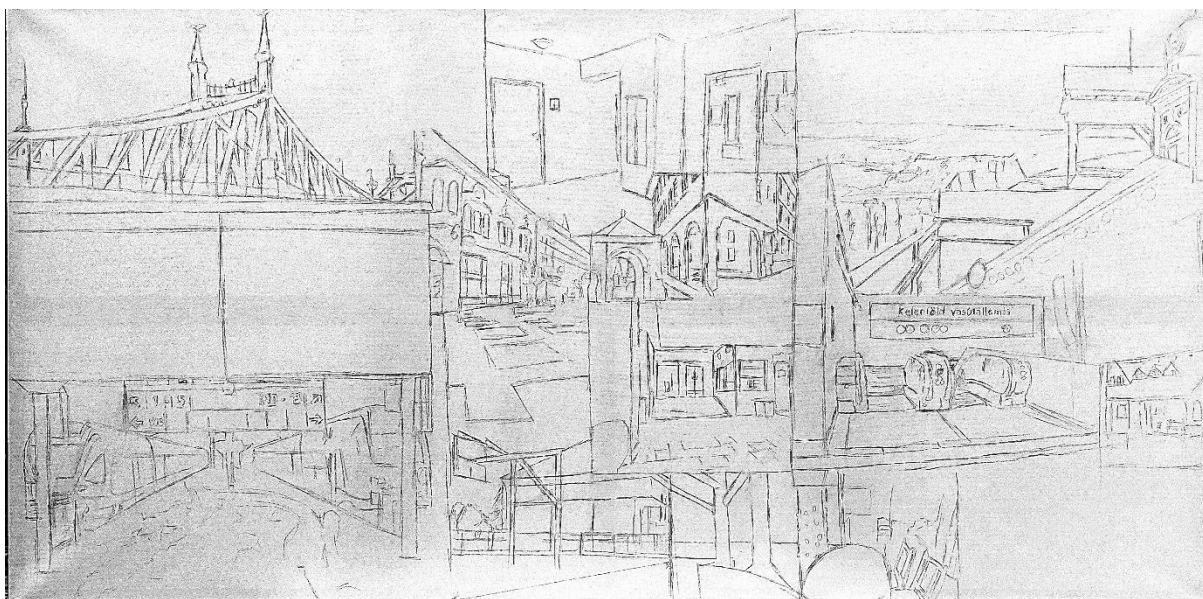
Miután megfogalmazódott bennem, hogy a komfortzóna kiterjesztését szeretném megjeleníteni festménysorozat formájában, vázlatokat kezdtem el készíteni. A vázlatokat akvarellfestékkel készítettem el, amelybe blokkokat is applikáltam.

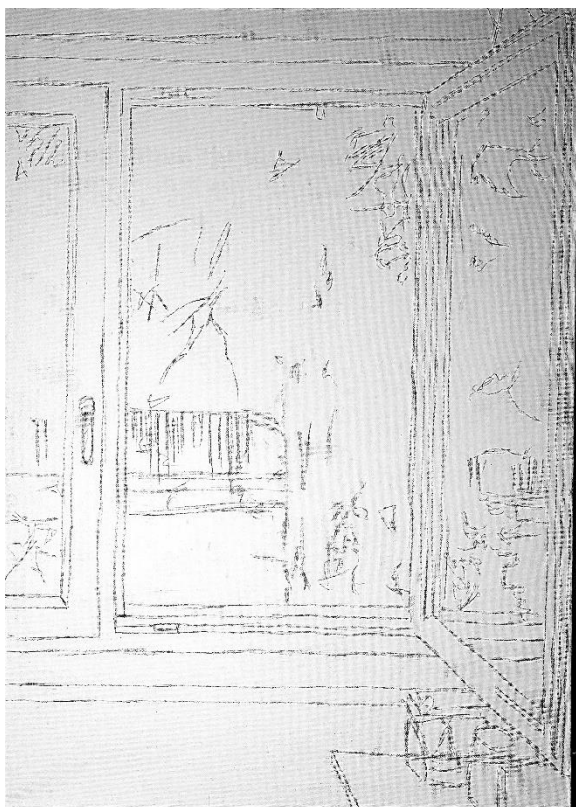
12. ábra A munka próba vázlata, saját

Kezdetben úgy terveztem, hogy a három munkám témája az otthonom, Onga, Kaposvár és az utazásaim, viszont ezt hamar elvettem, mert rájöttem, hogy ezzel nem igazán tudnám visszaadni az általam elképzelt koncepciót: azt az állapotot, mely a komfortzónám kiterjesztésével járt. Így jutottam el a múlt-jelen-jövő koncepciómig.

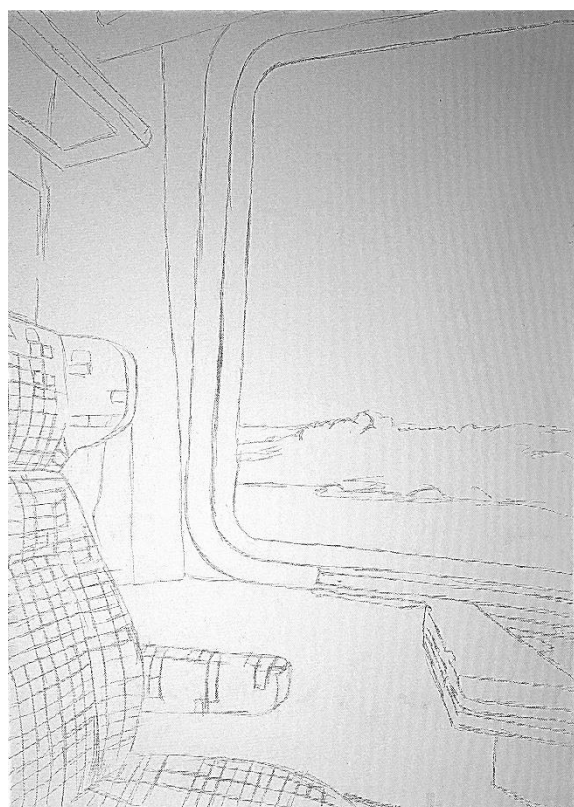
A végső vázlatokat gépen raktam össze, és kivetítő segítségével vittem fel a vásznakra. A középső vászonnál végül úgy helyeztem el a különböző helyszíneket, tájképeket és belsőtereket, hogy legyen benne egy kis rendszer, de összességében mégis inkább egy zavarosabb képet nyújtson a néző számára. Ezzel a festménnyel szerettem volna jelképezni azt a kissé kaotikus ingerekben gazdag egyetem alatt eltöltött időszakot, melyről a fentiekben már írtam. Az első és az utolsó vászonnál is maradtam a koncepciómban megfogalmazottnál az ablak megjelenítésénél. A vásznak mérete is maradt tehát: a másodikat 70×140-es vászonra, míg a másik kettőt 50×70-esre rajzoltam fel.

13. ábra A középső festmény végleges vázlata, saját

14. ábra Az első festmény végleges vázlata, saját

15. ábra Az utolsó festmény végleges vázlata, saját

7.2 Fázisok

Először a középső képpel kezdtem el foglalkozni. Felvittem az első réteg akril festéket, viszont rá kellett jönnöm, hogy a sok apróbb helyszín miatt, amely megjelenik a képen, a tervezett expresszív festésmód mellett kicsit részletesebben kellett kiviteleznem a táblát. Elkezdtem egy-két anyagot is felvinni a képre, a vasúti kijelzőnél a vonatjegyeket, melyeket utazásaim során tartottam meg. A kaposvári részletnél blokkokat, mivel az egyik barátnőmmel szokásunkká vált, hogy vásárlás után felolvassuk a blokkjainkon szereplő idézeteket a város főterén haladva. A Magasparti résznél pedig az itt szedett virágot helyeztem el. Ezek után párhuzamosan dolgoztam a másik kettő festményen is. Ezeknél is felvittem egy alap festékréteget, és miután itt nincsenek apró épületrészletek, így itt könnyed ecsethasználatot tudtam alkalmazni.

16. ábra Középső vászon az első festékréteggel, saját

17. ábra Első vászon az első festékréteggel, saját

18. ábra Utolsó vászon az első festékréteggel, saját

Miután felvittem az első festékréteget a vásznakra, kezdtem el megfesteni részletesen a különálló helyszíneket és további anyagokat bele applikálni a második képbe. A színpad szerkezetébe a fesztiválon kapott és elrakott karszalagomat építettem bele dekopázs ragasztóval, majd néhol ráfestettem akril festékkel, hogy minél inkább bele illjen a környezetébe, ugyanakkor még közelről nézve kivehető legyen a tárgy.

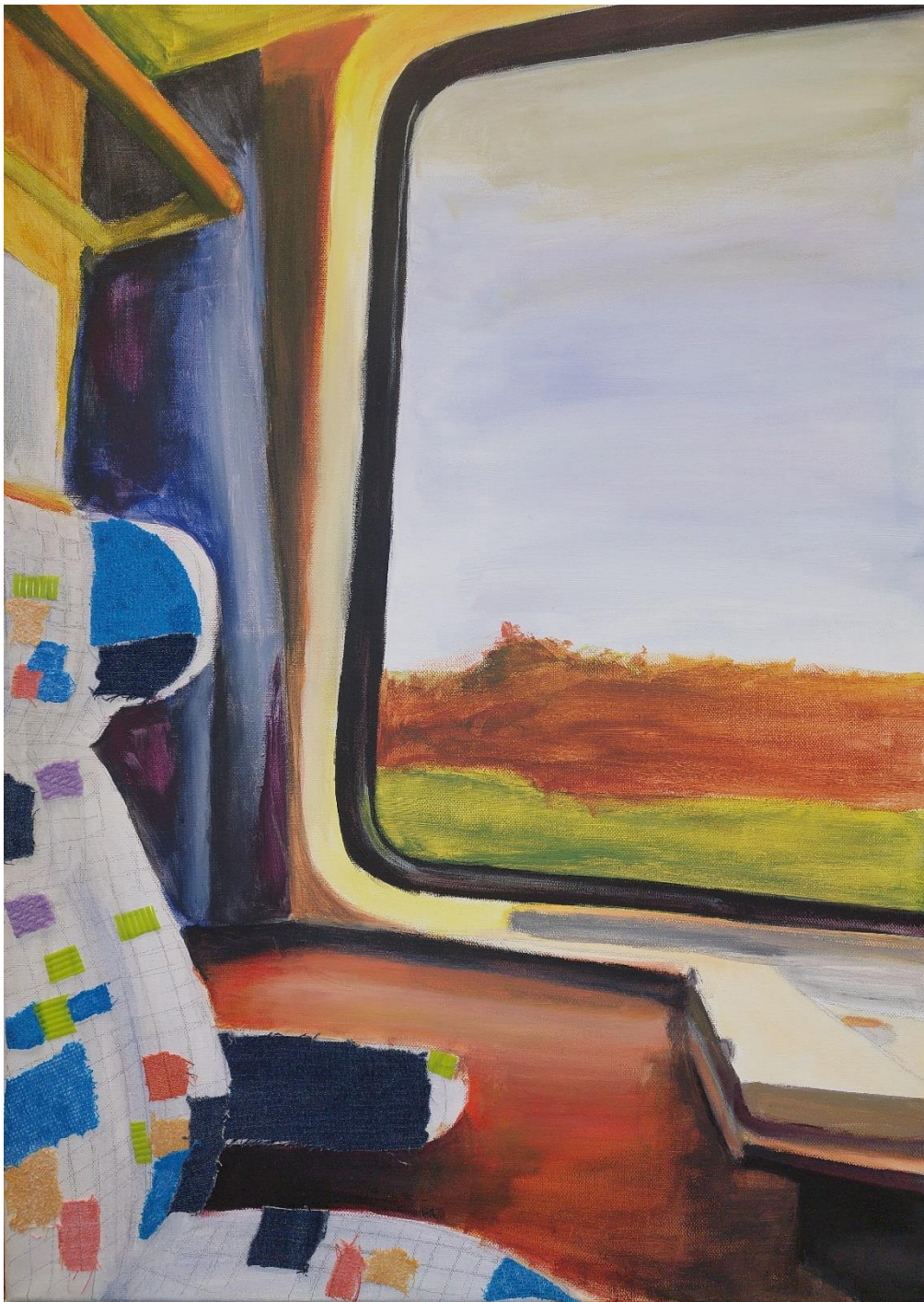
19. ábra Fáziskép a középső vászonzól, saját

Az első képen is elkezdtem elhelyezni a különböző anyagokat, melyek az otthonomhoz köthetők: Egy karácsonyi vacsoráról megmaradt szalvétát és szaloncukros papírt, az ongai tavaknál szedett virág szárított szirmait, és egy kagylót, amit még a kistestvéreimtől kaptam. Az egyik régi fülhallgatómat is bele applikáltam, amivel a zene iránti szeretetemet is jelképezni akartam, Továbbá egy textil anyagdarabot és egy életfa motívumos medált, melyet szándékosana a fa törzsénél helyeztem el a képen.

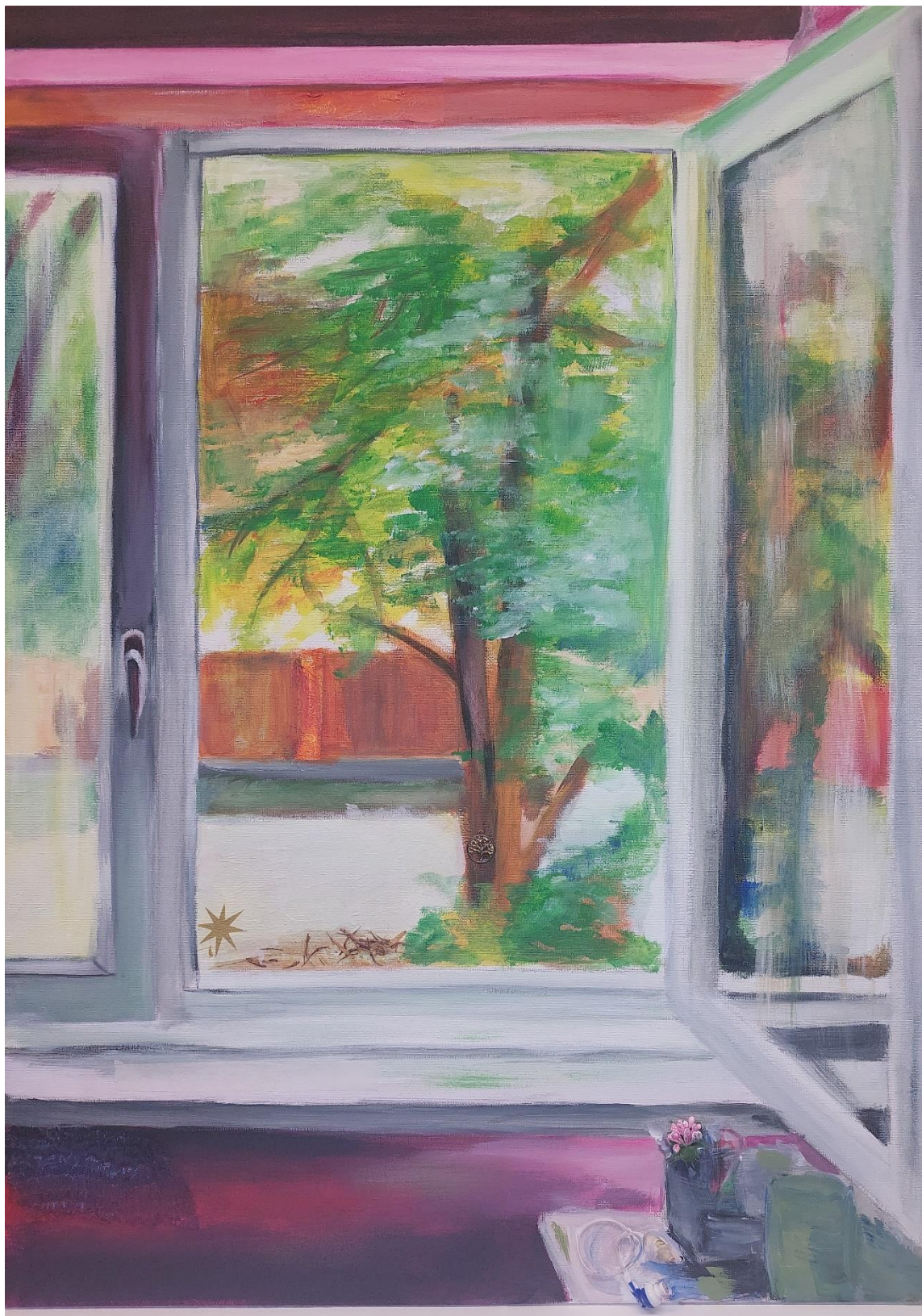
20. ábra Fáziskép az első vászonról, saját

A harmadik vászonnál különböző textileket, farmert, vékony műanyagot vittem fel a felületre. Ezeket a képen megjelenített vasúti ülésen helyeztem el, majd még ráfestettem néhol akril festékkel.

21. ábra Fáziskép az utolsó vászonnól, saját

8. Elkészült képek

22. ábra A munka eddigi állapota, saját

23. ábra A munka eddigi állapota, saját

24. ábra A munka eddigi állapota, saját

9. Összegzés

Diplomamunkám készítése során tovább bővítettem tudásom, hogy miként lehet a különböző anyagokat, festésmódokat vegyíteni a vásznan, valamint az akril és olaj vegyes használatáról. Továbbá megtapasztaltam, milyen egy viszonylag nagy, 70x140-es vászonméretben dolgozni. A két 50x70-es vásznon pedig miként jelenítsem meg az egyszerre nyitott és zárt teret az ablak segítségével. Magához a művek elkészítéséhez is tehát úgymond ki kellett terjesztenem a komfortzónámat.

Úgy gondolom, festmény sorozatommal sikerült megragadnom a lényegét a témának és a létrejött triptych a néző számára is egy egész képpé állt össze, mellyel bemutathattam a számomra fontos helyeket és helyzeteket.

10. Köszönetnyilvánítás

Először konzulensemnek, Jancsikityné Lieber Erzsébetnek szeretnék köszönetet mondani, hogy a diplomamunkám készítése során különböző ötletekkel látott el, valamint azért is, mert az egyetemi éveim alatt számos szakmai tudással látott el, például az anyagok bele applikálásáról egy műbe, mely szintén segítette munkám létrejöttét. Valamint az összes eddigi művész tanáromnak, akik segítettek tanulmányaim során, hogy idáig eljussak.

Továbbá köszönetet szeretnék mondani a családomnak az odaadó támogatásukért, külön édesanyámnak, akinek gyerekként látva a rajzait döntöttem a művészetek mellett.

És legutolsó sorban a barátaimnak köszönöm a sok segítséget. Végig mellettem álltak, tanácsokkal láttak el és rengeteg élményben volt részünk, melyek hozzájárultak diplomamunkám témájának létrejöttéhez.

11. Irodalomjegyzék

Ruhrberg-Schneckenburger-Fricke-Honnef (2004): *Művészet a 20. században*. Budapest, Vince kiadó

Maurice Sérullaz (1978): *Az impresszionizmus enciklopédiája*. Budapest, Corvina kiadó

René Berger (1973): *A látás művészete - A festészet felfedezése*. Budapest, Gondolat Kiadó

Forgács Éva (1976): *Kollázs és montázs (Műhelytitkok)*. Budapest, Corvina kiadó

L. Menyhért László (2006): *Képzőművészeti irányzatok a XX. század második felében*. Budapest, Urbis Könyvkiadó

Rick Rubin (2003): *A kreatív folyamat - Az alkotás mint életmód*. Budapest, XXI. Század Kiadó

[A kreatív folyamat \[eKönyv: epub, mobi\] \(lira.hu\)](#) Az eKönyv megvétele és letöltése:
2024.04.07

Diana Newall (2009): *Mit üzen a kép? - Művészettörténeti kalandozás Diana Newall-lal*. Budapest, Scolar Kiadó

Nicole Tuffelli (2001): *A XIX. század művészete 1848-1905*. Budapest, Helikon Kiadó

Belinda Thomson (2006): *Impresszionizmus – Gyökerek – Megvalósulás – Fogadtatás*. Budapest, Glória Kiadó

Stephen Little (2006): *...Izmusok, avagy A művészet megértése*. Budapest, Kossuth Kiadó

Rum Attila (2009): *Bernáth Aurél – A Magyar festészet mesterei*. Budapest, Kossuth Kiadó

12. Hivatkozások

[Emlékezés](#)

[01 Litvkina-Zolczer Onfejlesztés PRESS.pdf](#) (2024.03.17)

[How to Leave your Comfort Zone and Enter your 'Growth Zone' \(positivepsychology.com\)](#)
(2024.03.17)

[Kollázs Művészet, Stílus, Inspirációk - Művész Magazin - Muvesz.ma](#) (2024.03.16)

[Asszamlázs Művészet, Stílus, Inspirációk - Művész Magazin - Muvesz.ma](#) (2024.03.16)

[Glass and Bottle of Suze \(1912\) by Pablo Picasso – Artchive](#) (2024.03.27)

[Reservoir | Robert Rauschenberg Foundation](#) (2024.03.27)

[La Gare Saint-Lazare - Claude Monet | Musée d'Orsay \(musee-orsay.fr\)](#) (2024.04.02)

[Képzőművészet Magyarországon - Fine Arts in Hungary \(hung-art.hu\)](#) (2024.04.10)

[Reggel \(Ablak\) – Magyar Nemzeti Galéria \(mng.hu\)](#) (2024.04.10)

[Smarthistory – Henri Matisse, Open Window, Collioure](#) (2024.04.15)

13. Képjegyzék

1. kép: Enteriőr– saját fotó
2. kép: Festék/anyag kísérlet-saját fotó
3. kép: Festék/anyag kísérlet 2 -saját fotó
4. kép: Geometrikus absztrakt kísérlet– saját fotó
5. kép: Anyag kísérlet – saját fotó
6. kép: Assemblage/Idő és változás – saját fotó
7. ábra Pablo Picasso – Glass and Bottle of Suze 1912., 64 cm x 50 cm, kollázs, forrás: [Glass-and-Bottle-of-Suze-PICASSO-Pablo-1912-2.jpg \(815×1070\) \(artchive.com\)](#)
8. ábra Robert Rauschenberg – Reservoir 1961., 217.2 cm x 158.8 cm x 39.4 cm, forrás: [61.025_00.jpg \(1661×2000\) \(rauschenbergfoundation.org\)](#)
9. ábra Claude Monet – A Saint-Lazare pályaudvar, 1877., 75 cm x 105 cm, olaj,vászon, forrás: [gul1aq5szbn0h0g.jpg \(672×500\) \(epmoo.fr\)](#)
10. ábra Bernáth Aurél – Reggel 1927., 130 cm × 151 cm, olaj, vászon, forrás: [64333.jpg \(1200×1042\) \(mng.hu\)](#)
11. ábra Henri Matisse – Open Window, Collioure 1905., 55.3 cm x 46 cm, olaj, vászon, forrás: [matisse-open-window-collioure.jpg \(995×1200\) \(smarthistory.org\)](#)
12. ábra A munka próba vázlata, saját
13. ábra A középső festmény végleges vázlata, saját
14. ábra Az első festmény végleges vázlata, saját
15. ábra Az utolsó festmény végleges vázlata, saját
16. ábra Középső vászon az első festékréteggel, saját
17. ábra Első vászon az első festékréteggel, saját
19. ábra Fáziskép a középső vászonról, saját

- 20. ábra Fáziskép az első vászonról, saját
- 21. ábra Fáziskép az utolsó vászonról, saját
- 22. ábra A munka eddigi állapota, saját
- 23. ábra A munka eddigi állapota, saját
- 24. ábra A munka eddigi állapota, saját

14. Tartalmi kivonat

Dolgozat címe: Komfortzóna kiterjesztése az egyetemi életterben

A dolgozatot készítő hallgató neve: Czifra Panna

Képi ábrázolás szak, BA, nappali tagozat

Intézet/tanszék (ahol a dolgozat készült) megnevezése

Belső témavezető: dr. Jancsikityné Lieber Erzsébet DLA, egyetemi docens

Diplomamunkám témájaként a komfortzóna kiterjesztésével átélt élményeimnek, utazásaimnak, azok helyszíneinek a bemutatása mellett döntöttem.

Munkámat három vásznon kiviteleztem. A vásznak méretkülönbségével is a komfortzóna kiterjesztésére akartam utalni, valamint jelképezni akartam vele a múltat, jelent és jövőt. Így az első és utolsó képnél kisebb, 50x70-es, míg a középsőnél 70x140-es méretben dolgoztam. Az elsőn jelenítettem meg az otthonomat, hiszen ez volt számomra a kiindulási pont. A második kép szolgált a munkám központi részeként, melyen az egyetemen eltöltött éveim bizonyos helyszíneit mutattam be. A harmadik vásznon pedig egy vonatbelsőt jelenítettem meg, mellyel a jövőre utaltam, arra, hogy az út nem áll meg.

Munkámat vegyestechnikával hoztam létre: kezdetben akrillal vittem fel az első rétegeket, majd néhol olajfestékekkel is ráfestettem, valamint bele applikáltam a három műbe a különböző anyagokat, textileket, tárgyakat, melyeket az adott helyeken találtam.

Kutatásaim során olvastam a komfortzónáról és annak különböző rétegeiről, illetve arról, hogy ez miként jelenik meg a művészetben is, valamint hogy adott anyagokat miként lehet beleépíteni egy műbe. Ezenkívül pedig még arról, hogy egyes művészek miként dolgozták fel kedvelt helyeiket a műveiken.

15. Nyilatkozatok

NYILATKOZAT

a záródolgozat/szakdolgozat/diplomadolgozat/portfólió¹ nyilvános hozzáféréseiről és eredetiségéről

A hallgató neve: CZIFRA PAJUNÁ
A Hallgató Neptun kódja: FIKDRU
A dolgozat címe: KOMFORTZÓNA KITERESZTÉSE AZ EGYETEMI ÉLETTÉRBE
A megjelenés éve: 2024
A konzulens intézetének neve: MATE RIPPL-RÓNAI MŰVÉSZETI INTÉZET
A konzulens tanszékének a neve: VIZUÁLIS TANSZÉK

Kijelentem, hogy az általam benyújtott záródolgozat/szakdolgozat/diplomadolgozat/portfólió² egyéni, eredeti jellegű, saját szellemi alkotásom. Azon részeket, melyeket más szerzők munkájából vettem át, egyértelműen megjelöltem, és az irodalomjegyzékben szerepeltettem.

Ha a fenti nyilatkozattal valótlant állítottam, tudomásul veszem, hogy a záróvizsga-bizottság a záróvizsgából kizár és a záróvizsgát csak új dolgozat készítése után tehetek.

A leadott dolgozat, mely PDF dokumentum, szerkesztését nem, megtekintését és nyomtatását engedélyezem.

Tudomásul veszem, hogy az általam készített dolgozatra, mint szellemi alkotás felhasználására, hasznosítására a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem mindenkori szellemi tulajdon-kezelési szabályzatában megfogalmazottak érvényesek.

Tudomásul veszem, hogy dolgozatom elektronikus változata feltöltésre kerül a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem könyvtári repozitori rendszerébe. Tudomásul veszem, hogy a megvédett és

- nem titkosított dolgozat a védést követően
- titkosításra engedélyezett dolgozat a benyújtásától számított 5 év eltelte után nyilvánosan elérhető és kereshető lesz az Egyetem könyvtári repozitori rendszerében.

Kelt: KAPCSVÁR, 2024 év 04. hó 22. nap

Hallgató aláírása

¹ A megfelelő dolgozattípus meghagyása mellett a többi típus törölendő.

² A megfelelő dolgozattípus meghagyása mellett a többi típus törölendő.

NYILATKOZAT

OLÉKA PANNÁ (név) (hallgató Neptun azonosítója: FIK8BU)
konzulenseként nyilatkozom arról, hogy a
záródolgozatot/szakdolgozatot/diplomadolgozatot/portfóliót¹ áttekinttem, a hallgatót az
irodalmi források korrekt kezelésének követelményeiről, jogi és etikai szabályairól
tájékoztattam.

A záródolgozatot/szakdolgozatot/diplomadolgozatot/portfóliót a záróvizsgán történő
védésre javaslom / nem javaslom².

A dolgozat állam- vagy szolgálati titkot tartalmaz: igen nem³

Kelt: KAROSVÁR, 2024 év 04. hó 22. nap

belső konzulens

¹ A megfelelő dolgozattípus meghagyása mellett a többi típus törlendő.

² A megfelelő aláhúzendő.

³ A megfelelő aláhúzendő.